

3e WEDSTRIJD ZOMERCOMPETITIE, 30 april, VUNTUS.

Om 6:00 uur weg varen betekent vroeg je bedje uit!

Voor mij gelukkig geen probleem, tenminste....

Ieders ochtendritueel is anders, maar ik houd van: *vooral niet haasten.*

Bij haast ga ik knoeien, laat ik spullen vallen, breek kopjes, kookt de melk over, vergeet ik mijn hengels en rijd ik de verkeerde kant op. Zeker als ik ook nog eens de avond daarvoor een feestje heb gehad, wat zo was

Vanochtend echter lukte alles in 1 keer en was ik om 5:15 uur bij de fa. Mante, het bootjesverhuur-bedrijf.

Op weg met mijn spullen naar de bootjes kwam ik Lex en Cees tegen. In de zomer altijd paraat, maar in een bootje stappen doen ze niet meer. Zij zoeken hun plekje aan de wal en dat betekende vandaag: sjouwen.

Ik kreeg het er warm van, maar deze krasse knarren waren gematst.

Bootjesblauw is niet groen!

Na de staak op mijn kop kon ook ik, verdwaasd, al mijn visspullen in de boot hijsen.

Gerrit had al het nodige voorwerk gedaan, i.s.m. John.

De laatste had ons zijn buitenboordmotor uitgeleend en een heel aantal scherpe bootstaken meegenomen.

Staken steken in de Vuntus kan een trucje zijn, want de bodem is op vele plekken keihard.

Na wat gedebatteer waren Gerrit en ik eruit welke koers we zouden gaan varen.

Erwin en René waren blij dat we die koers wilden verleggen om hen een sleepje te

geven naar de door hen uitgezochte visstek.

Dat Erwin de snelheid van dat sleepje fors overschatte, wijt ik aan de Jägermeister die hij eerder op de steiger met flinke teugen tot zich nam, uit het kleine flesje, dat dan weer wel.

Het weer was wat onbestendig en fris: graadje of 13 met een lichte Noorden-wind en mogelijkheid tot een buitje. Vispak aan dus en pet op.

Ook Jonathan had zich deze keer beter voorbereid op de koude.
Na René en Erwin gelanceerd te hebben, door naar de overkant van de Vuntus.
We vonden een prachtige plek naast een strookje bos, met de wind in de rug. De stokken priemden goed de bodem in, die zacht, turfachtig aan voelde.
We hoorden John en Gert praten, die achter een volgend begroeid eilandje zitten. Zien deden we ze niet.
Uitpakken en klaar maken.... Ik voerde uit de losse hand op 3 verschillende plekken steeds in een hoek van 90° van elkaar. Het voer was vrij los, want een stevige bal zou direct de bodem in zakken en dus verdwijnen onder de turf.
Haak beazen met maden, inwerpen en wachten.....De eerste 10 minuten zijn altijd zo spannend!
Er gebeurde niets....
Door naar de volgende voerplek. Ook niets. Weer 90° opschuiven. Beet!
Een prachtige ruisvoorn liet zich haken. Daarna niets meer.
90° opschuiven en een stukje mestpier bij de made aan de haak geprikt. Een baarsje diende zich aan. Wel vis, maar deed niet mee.
Zo 'rommelden' we door de trukendoos. Helaas zonder resultaat.
Gerrit was ook al die tijd bezig, maar het bleef erg stil onder zijn dobber.
De eerste brasem werd gevangen en Gerrit verschalkte ook een paar maatse voorns.
Toch konden we de gang er niet in krijgen.
John belde. Bij hem en Gert was het al niet veel anders, al had hij wel een paar brasems gevangen en kreeg hij tijdens het bellen ook beet. Hij hing even op. Belde later weer terug, maar kreeg er weer een brasem aan. Kwam de loop er in bij hem?
Wij hielden het voor gezien en verkasten een meter op 20.
De diepte en bodemgesteldheid was dezelfde. Al onze handelingen herhaalden zich.
We vingden een enkele vis, maar het bleef verder oorverdovend stil....
Dit was niet goed! Wat te doen? Verkassen dus.

Gerrit weet precies waar we naartoe moeten.

We bromden naar de overkant van de plas. Stekken inrichten en opnieuw proberen. Weer nauwelijks leven. Deden we iets niet goed? Waar lag de vis vandaag? We besloten meer tijd te nemen. Mogelijk ging de vis nog komen.

De wind stak op, er viel een buitje. Niets van aantrekken, doorgaan. De wind werd toch wel heel fors, de regen was gestopt gelukkig.

De horizon veranderde. O, oh, dat betekende maar 1 ding: de boot was los.

En ja hoor, de palen warentuit de bodem getrokken en we kregen het sloepje niet meer in positie.

We besloten om rustiger viswater op te zoeken.

Dat lukte. We hadden nog ongeveer 30 minuten te gaan en wilden graag nog wat resultaat boeken.

Tot overmaat van ramp verschoof de koffer van Gerrit en plette daarmee 2 hengeldelen van zijn cupset.

Dat motiveerde totaal niet en Gerrit had zoveel te 'klussen' en nog zo weinig wedstrijdijd dat hij het opgaf.

Zelf richtte ik toch een visstek in en ving zowaar nog 4 vissen, waaronder een mooie brasem. Had ik niet verwacht.

Hebben we nou de hele ochtend aan de verkeerde zijde van de plas gevestigd.....?

Later zou uit de verhalen blijken dat dat inderdaad zo is geweest.

We geven het niet zo maar op....

De resultaten vandaag waren zeer verschillend. Cees ving op zijn plek vanaf de steiger

de ene brasem na de andere. Sjaak ving laatste uur, na verhuisd te zijn, zijn winst bij elkaar.

Erik was ook gelukkig met zijn aantal, net als John.

De 'tweede divisie' presteerde beter dan 'de eerste'. Goed gedaan!

Aan de kop gaan Sjaak en Erik.

Mij kan de Vuntus nog niet zo bekoren. Ben ik voor die 9 vissen nou zo vroeg opgestaan? Volgende keer hopelijk beter!

Harry Snoekbaars

het